

Vázení farníci,

zpráva o generální opravě varhan, musím přiznat, mě velice zaskočila a to hned dvakrát. Poprvé, když jsem se dozvěděla, že se k něčemu takovému ve farnosti chystáme, protože se mi pořád zdálo (a myslím si, že nejsem sama), že varhany hrají pěkně – hlavně když jsem poslouchala jejich nádherné tóny, které pohltily celý náš chrám při Noci kostelů v podání Martina Čecha. A protože nejsem odborník, na varhany hrát neumím a tak se o ně nestarám, byla jsem překvapena podruhé, když jsem se dozvěděla, co všechno je bezpodmínečně nutné opravit a vyměnit a jakou částku si tato neodkladná oprava vyžádá – téměř 3 miliony korun! Myslím si, že tak jako já jste byli ohromeni všichni a proto vám velmi děkuji, že váš stav varhan nenechává být klidnými a tuto nákladnou akci podporujete.

Díky vám poslední sbírka vynesla 22 tis. Kč a na benefičním koncertu Chrámového pěveckého sboru bylo vybráno 15 tis. Kč. Pan farář a Mgr. Ladislav Šabacký stále oslovují případné sponzory, ale i tak se pomyslná pokladnička naplňuje velmi pomalu. V současné době dosahujeme na částku 500 tis. Kč, takže vás prosím, pokračujeme dál ve své štedrosti, mějme na paměti, že vytváříme hodnoty pro příští generace a hlavně, bylo by smutné, kdyby náš chrám byl bez královského nástroje.

Pro případné dárcy, ať fyzické nebo právnické osoby, můžeme vystavit darovací smlouvu, na základě které si každá výdělečná osoba nebo firma může uplatnit slevu na dani z příjmu. O tuto smlouvu s vašim finančním darem můžete požádat pana faráře. Děkuji za vaši pomoc.

Anna Reslová

Ministranti únor	Pořadí	Jméno	Účast na mši svaté
	1.	Fanda Celý	7
2.	Marek Vecheta	4	
3.	Adam Šplíchal	3	
	Michal Sigmund		

Aby voják nebyl zabit, zabíjel - výsledek: 8 milionů mrtvých

Dne 6. dubna 2014, na 5. postní neděli budou v Jemnici, Budkově a Rancířově slouženy mše za oběti První světové války. Časový harmonogram mší: v 8 a 9.45 hodin ve farním kostele v Jemnici, v 11.15 hodin v Budkově a v 16.30 hodin v Rancířově. V 15 hodin je v Jemnici naplánovaná modlitba Křížové cesty - pietní pobožnost stého výročí začátku První světové války.

Tajenka: USMÍŘENÍ (Iuzazám, Sodoma, Šem nebo Chám, jez, s, ym, Mójzís)

Informační letáček farnosti Jaroměřice nad Rokytinou

Redakční rada:

P. Jan Kovář, e-mail: pjankovar@seznam.cz, tel.: 736523628

Jan Vlček, e-mail: j-vlcek@centrum.cz, telefon: 776303384

Miroslava Prokopová, e-mail: Mirka.Prokop@seznam.cz, telefon: 724510727

Marie Vorlíčková, e-mail: marie.vorlickova@hotmail.cz, telefon: 605720952

Jana Kopečková, e-mail: Honzik.Kopeckova@seznam.cz, telefon: 777014575

Tisk zajišťuje:

tiskavič.cz

+420 608 477 864

Jaroměřice n.R.

133

Farnost Jaroměřice nad Rokytinou

Čtrnáctideník

neděle 16. 3. 2014 - neděle 30. 3. 2014

Žalm 22 (23)

- ¹ Pán je můj pastýř: nemám v ničem nouzi.
- ² Na tiché, svěží pastviny mě vodí,
k pramenům, kde si mohu odpočinout.
- ³ Mé duši dává svěžest, provází mě
po správných cestách, věren svému
jménu.
- ⁴ I kdybych vešel do rokliny temnot,
zlého se neděším: vždyť ty jsi se mnou.
Tvá hůl a kyj jsou pro mne ochranou.
- ⁵ Před očima mých nepřátel
k jídlu mi prostráš,
hlavu mi mažeš olejem,
má číše přetéká.
- ⁶ Štěstí a přízeň u mne jsou,
až pokud budu žít,
v Pánově domě přebývám
do časů nejzazších.

Kalendář:

- každou neděli ve 14³⁰ hod., každou středu v 17¹⁰ hod. a každý pátek v 17³⁰ hod. křížová cesta
- 17. - 24.3. týden modliteb za mládež
- 17.3. a 31.3. v 9 hod. setkání MM na mat. dovolené (více E. Šplíchalová)
- 18.3. v 19 hod. v LD setkání MM
- 19.3. setkání dětí k 1. sv. přijímání
- 21.3. v 18³⁰ hod. v kostele postní obnova - P. Alois Perníčka
- 25.3. mše sv. večer v 18 hod.!
- 26.3. v 18³⁰ hod. v LD setkání MM - babiček (po dětské mši sv.)
- 28.3. v 18³⁰ hod. v kostele postní obnova - jáben Karel Novák
- od 29.3. budou večerní mše sv. v 19 hod.
- 29.3. v 17 hod. v LD pobádka dětí z Dalešic „Princezny a loupežníci aneb zmatky kolem Katky“
- 4.4. bude P. Jan navštěvovat nemocné
- 4.4. v 18³⁰ hod. v kostele postní obnova - P. Michael Jelínek, SDB
- 6.4. sbírka na varhany (vždy 1. neděli)
- 6.4. v 15³⁰ hod. v LD pobádka Popelka, div. společenství Křemílek

Hlas Páně tříští cedry
Žalmy v překladu Václava Renče

Milí farníci!

Poutník v Římě „ad limina apostolorum“. Řím 10. - 17. 2. 2014.

Šťastně jsme se vrátili s poutníky, biskupy, kněžími naší vlasti, které jsme doprovázeli po celou dobu návštěvy. „Ad limina apostolorum“ znamená „u prahů“ nebo „u hrobů apoštolů“ - rozumíme u „sloupů“ prvotní i dnešní církve sv. Petra a Pavla, kteří prolili svou krev v centru tehdejšího světa, v Římě. Jejich hroby jsou tu dodnes.

Sv. Petr byl v roce 64 umučen nedaleko dnešního světového velechrámu sv. Petra. Jeho hrob byl uctíván křesťany od počátku. V renesanční době byla na místě původního Konstantinova chrámu postavena dnešní bazilika sv. Petra, hlavní papežský oltář byl postaven právě nad původním hrobem sv. Petra.

Sv. apoštol Pavel byl v roce 67 st'at mečem, proto se s ním znázorňuje. Na cestě ostijské a v její blízkosti pod hlavním oltářem dnešní baziliky sv. Pavla za hradbami je pochován. Schránka s jeho ostatky k uctění poutníky.

K těmto skutečným hrobům dvou sloupů apoštolských v Římě v duchu dávné tradice putují místní církve - tedy i naše v Čechách a na Moravě - jakoby vstupovala s celosvětovou církví do tohoto proudu dvoutisícileté komunity - společenství křesťanství.

Latinské slovo „ad limina“ se překládá „k prahům“. To se pak vztahuje na „práh“ domu současného Petra, dnešního papeže Františka.

Návštěvu „ad limina“ tak vnímáme a prožíváme konkrétně duchovně, živě, přímo se sv. otcem při generální audienci pod oknem i z papamobilu z očí do očí.

Je to úžasné setkání místních církví prezentovaných jejich biskupy, s církví univerzální, dnešní i minulou, současným papežem Františkem s jeho nejbližšími spolupracovníky.

Tímto se představuje živá sounáležitost každé místní církve - to je i naší s církví světovou s papežem ve středu a v jeho blízkosti duchovně každý z nás osobně. Je velice důležité, aby jednotlivé diecéze nebyly reprezentovány jenom biskupy, protože církev, to nejsou jen oni, ale „lid Boží“, společenství věřících.

Pro mne nejceněnější chvílí během celé návštěvy bylo společné slavení mše svaté se všemi našimi biskupy, poutníky i kněžími naší vlasti v nejvýznačnějších bazilikách a chrámech Říma. Ujišťuji vás, kteří čtete tyto řádky, že jsem si u oltáře mnohokrát opakoval: „Zahrnuji do mého srdce celou naši vlast. Na nikoho abych nezapomněl!“

1. den, v úterý, jsme zavítali do podzemí do krypt baziliky sv. Petra, ke hrobu 1. papeže, který byl zde nedaleko po pravé straně dnešní baziliky v roce 64 popraven.

**„V Bohu žijeme,
pohybujeme se
a jsme,
píše svatý Pavel.
Nikdy jsme
nezažili,
co je to Boží
nepřítomnost,
proto je pro nás
mnohdy obtížné
vnímat
Boží přítomnost.“**

Marek Orko Vácha

Kdysi lidé na pouť putovali - dnes čekají, až k nim přijede

Pavel Kosorin ☺

Den	Liturgická oslava	Čas	Bohoslužby
neděle 16.3.	2. neděle postní	7 ³⁰	za rodinu Heraleckých a Ulrichovu
		11 ⁰⁰	za Boženu Punčochářovu
		18 ⁰⁰	za rodinu Reslovu, Tomanovu a Chocholoušovu
pondělí 17.3.	sv. Patrik	18 ⁰⁰	za Vladimíra Vorla, dvoje rodiče a duše v očistci
úterý 18.3.	sv. Cyril Jeruzalémský	7 ³⁰	za rodinu Vojtěcha Česneka
středa 19.3.	Slavnost sv. Josefa	17 ³⁰	za živé i zemřelé členy Jednoty sv. Josefa
čtvrtek 20.3.	sv. Archip	18 ⁰⁰	za kněžská a řeholní povolání
pátek 21.3.	bl. Serapion	18 ⁰⁰	za uzdravení
sobota 22.3.	sv. Epafrodit	18 ⁰⁰	za Stanislava Kremláčka, rodiče, vnuka Vladimíra a Kaláškovy
neděle 23.3.	3. neděle postní	7 ³⁰	za Josefa Findu, rodiče a rodinu Bastlovu
		11 ⁰⁰	za farníky
		18 ⁰⁰	za rodinu Kašparidesovu, Vyskočilovu, Šlápotovu a Bartejsovu
pondělí 24.3.	sv. Kateřina Švédská	18 ⁰⁰	za Josefa Čecha, syna a přízeň
úterý 25.3.	Slavnost Zvěstování Páně	! 18 ⁰⁰	za farníky
středa 26.3.	sv. Kastulus (Haštal)	17 ³⁰	za rodinu Matouškovu, Římovských a duše v očistci
čtvrtek 27.3.	sv. Rupert	18 ⁰⁰	za kněžská a řeholní povolání
pátek 28.3.	sv. Rogát	18 ⁰⁰	za rodinu Dobešovu, Pánkovu, Procházkovu a Pokorných
sobota 29.3.	bl. Ludolf (Slavomil)	! 19 ⁰⁰	za rodiče Blažkovy, děti a duše v očistci
neděle 30.3.	4. neděle postní	7 ³⁰	za živou a zemřelou rodinu Klímovu, Burianovu a Marii a Bedřicha Dvořákovy
		11 ⁰⁰	za Helenu a Karla Pavelkovy a oboje rodiče
		! 19 ⁰⁰	za rodinu Kabelkovu a Dvořákovu

Bůh zapomíná

Kdo je Bůh jako ty, který snímá nepravost, promíjí nevěrnost pozůstatku svého dědictví! Nesetrvává ve svém hněvu, neboť si oblíbil milosrdenství. Opět se nad námi slituje, rozšlape naše nepravosti. Do mořských hlubin vhodíš všechny jejich hříchy (Mich 7,18-19)

Je dna filipínská holčička řekla, že mluví s Bohem, a lidé z vesnice se na ni kvůli tomu rozhněvali. Zpráva se samozřejmě donesla do některých okolních vesnic a jejich obyvatelé se také rozhněvali. Nakonec se zpráva

donesla až do biskupského paláce v Manile a biskupa jaksi znepokojila, protože si konec konců nemůže v křesťanské církvi nechat nějakého nepovolaného svatého jen tak běhat po světě. A tak pověřil monsignora, aby ten případ vyšetřil.

Holčičku přivedli do biskupského paláce a podrobili ji spoustě psychoteologických testů. Na konci třetího rozhovoru rozhodil monsignor ruce a řekl: „*Já prostě nevím. Nevím, co si s tím počít. Nevím, jestli je to pravda nebo ne. Ale máme tu ještě zkoušku ohněm. Až budeš přistě mluvit s Ježíšem, cbcí, aby ses ho zeptala, k čemu jsem se přiznal při své poslední zpovědi. Udělala bys to?*“ holčička řekla, že to udělá. Odešla a vrátila se k rozhovoru následující týden a monsignor se jí se stěží skrývanou netrpělivostí zeptal: „*Tak jak, milé dítě, mluvila minulý týden s Ježíšem?*“

„Milý Pane Bože, jaký nemravností páchali lidé v Sodomě a GOMORĚ, že jsi na ně pak chrlil síru? Mně to můžeš klidně říct,“

Ondřej Z. (10 let)

1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										

- Město, kde Ježíš zemřel
- Starozákonní město zničené kvůli hříchu lidí.
- Jméno Noemova syna.
- Jméno Spasitele.
- Ježíš zemřel na ...
- Bůh je Ježíšův ...
- Ježíš je Boží ...
- Kdo vytesal Desatero?

Holčička řekla: „*Ano, otče, mluvila.*“

„*A když jsi mluvila s Ježíšem, vzpomněla sis, že se ho máš zeptat, k čemu jsem se přiznal při poslední zpovědi?*“

„*Ano, otče, vzpomněla jsem si*“

„*No? Když ses zeptala Ježíše, k čemu jsem se přiznal při poslední zpovědi, co Ježíš řekl?*“

A holčička odpověděla:

„*Ježíš řekl: Už jsem zapomněl.*“

Liturgické texty**2. neděle postní**

1. čtení: Gn 12,1-4a
2. čtení: 2 Tim 1,8b-10
Evangelium: Mt 17,1-9

3. neděle postní

1. čtení: Ex 17,3-7
2. čtení: Rim 5,1-2.5-8
Evangelium: Jan 4,5-42

4. neděle postní

1. čtení: 1 Sam 16,1b.6-7.10-13a
2. čtení: Ef 5,8-14
Evangelium: Jan 9,1-41

Pod papežským oltářem jsme se poklonili u hrobu sv. Petra, který byl objeven ve 30. letech minulého století. Zde jsme stáli skutečně a přímo „ad limina“ u hrobu apoštola, který reprezentuje velký kus historie křesťanství a též nespočítatelné množství mučedníků, jejichž krev je prosáklá půda. Poklonili jsme se i Josefu kardinálu Beranovi. Uctili jsme též našeho národního ochránce sv. Václava v bazilice. Večer byla slavena mše svatá s velkými děkovaním. Mši svatou sloužil pražský arcibiskup Dominik kardinál Duka.

2. Ve středu pravidelná generální audience na náměstí svatého Petra. Svatý otec František se zaměřil na nás z Čech a Moravy, když nás pozdravil, my jsme též opětovali voláním a máváním vlajčkami.

Papež František posvětil zlaté korunky pro staroboleslavské paladium. Den jsme zakončili mší svatou v katedrále sv. otce Františka - sv. Jana v Lateráně. Mši svatou sloužil olomoucký arcibiskup Jan Graubner.

3. Ve čtvrtek navečer jsme se všichni sešli v nádherné bazilice Santa Maria Maggiore k slavení mše svaté. Tato bazilika je pro naši vlast i církev památná tím, že papež Hadrián II. zde na oltář položil liturgické knihy ve staroslověnsčině, které mu přinesli sv. Cyril a Metoděj, a tím je schválil pro bohoslužbu. Bohoslužba u Panny Marie Sněžné nás naplňovala vděčností a radostí. Mši svatou vedl plzeňský biskup František Radkovský.

4. Nastal vrcholný den naší pouti. V univerzální církvi se v ten den slaví památka našich věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje.

Slavili jsme bohoslužbu u sv. Klimenta, kde byly uloženy ostatky tohoto svatého papeže. Ostatky našli svatí bratři na Krymu a přinesli je do Říma. Mohli jsme tak při své pouti sestoupit s rozžatými svícemi do podzemí, kde byl původně svatý Cyril pochován.

Mši svatou sloužil Miloslav kardinál Vlček.

5. V sobotu jsme slavili mši svatou v bazilice sv. Pavla za hradbami s otcem biskupem litoměřickým Janem Baxantem.

6. V neděli vrcholí naše pout'. Slavnou bohoslužbu vedl náš brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Chrám svatého Bartoloměje je pro nás významný tím, že jsou zde uchovány ostatky svatého Vojtěcha a blahoslavené Marie Restituty Kafkové.

Odtud spěcháme na svatopetrské náměstí, abychom stihli polední modlitbu Anděl Páně.

Sv. otec František ve svém okně zdraví a žehná a my voláme:

„Děkujeme, svatý otče!“

Žehná vám P. Václav

Ptáme se ...

Můžete nám na úvod říct něco o sobě, o své rodině, svůj krátký životopis?

Moje životní pout' začala v Jaroměřicích nad Rokytnou v Tyršově ulici (naproti lihovaru) v červnu před takřka dvašedesáti lety. Tak jako všichni tři moji sourozenci (dva bratři a sestra) jsem se i já narodil doma. Rodiče tehdy oba dělali v zemědělství, k domu patřily stáje pro jalovice, koně i prasata a velká stodola. Do základní školy jsem

to měl pár metrů, hned po vyučování jsme zamířili na hřiště za zahradou, v zimě na kluziště vedle lesní správy. Od roku 1967 jsem navštěvoval SVVŠ v Moravských Budějovicích (dnešní Gymnázium), na vysokou školu jsem se nedostal, a tak jsem pokračoval na střední ekonomické škole v Jihlavě nástavbovým studiem. Tři týdny po maturitě v roce 1973 jsme si s Aničkou Tomanovou řekli „ano“ - a táhneme tu společnou káru už přes 40 krásných let! Následovala vojenská služba, krátké působení v České spořitelně, potom jsem pracoval u meliorací jako dělník, plynule jsem přešel na plánovací oddělení a vedení téhož podniku a v roce 1991 jsem se vrátil do České spořitelny. Nejdříve v Třebíči a po většinu času v Moravských Budějovicích jsem prožil nejlepší léta svého života - velkou odpovědnost ale i každodenní setkávání s klienty, kterým jsem pomáhal řešit jejich finanční situace. Měl jsem na starosti velkou oblast od Telče a Třeště přes Jemnici až po Hrotovice a Náměšť nad Oslavou. Zažil jsem dvakrát přepadení se zbraní, i vylopužený bankomat – vše jsem ve zdraví přežil, v roce 2012 jsem ze zaměstnání z organizačních důvodů odešel, vyřešil zdravotní problémy a letos požádám o důchod. Musím však říct, že vším, čím jsem byl, jsem byl rád. Věřím, že moje cesta životem nebyla náhoda.

Máme dva syny, čtyři vnoučata a ještě mnoho snů, které bychom si, dá-li Bůh, chtěli splnit.

Máte nějakou hezkou vzpomínku z dětství? Nemohu zapomenout, jak jsme si doma hrávali na dvoře a zejména ve stodole. To si dnešní děti nedovedou představit. Jezdili jsme na kolech po dvoře, stavěli překážky, potom se postavily branky a už se hrál fotbal. Míč lítal na zahradu nebo k sousedům, ale vztahy to nijak nenařušovalo. Nejhezčí to bývalo ve stodole – vylezli jsme po trámech až pod střechu

Když Franta přišel v Horní Lhotě na fotbal, běžela desátá minuta.

Pepík se ho ptá: „Proč jdeš tak pozdě?“

„Nemohl jsem se rozhodnout, jestli půjdu do kostela, nebo na fotbal,“ povídá Franta.

„A tak jsem si hodil korunu.“

„Ale to ti nemoblo trvat tak dlouho,“ diví se Pepík.

„No,“ říká Franta váhavě, „musel jsem si hodit 35 krát.“

a potom skákali do sena nebo slámy. Kdo přidal ještě kotrmelec, zasloužil si největší obdiv. Jednou to odnesla zlomená klíčnická kost spolužáka... Zpocená a špinavá nás maminka honila večer k učení.

Čím jste chtěl být jako malý? Chtěl jsem být tím, co mě nejvíce bavilo – a v mládí mě jako každého kluka bavil nejvíce sport – atletika, fotbal, cyklistika. Na střední škole v MB jsem mnoho let držel rekord v hoďu diskem, v Jihlavě jsem se dostal k vodnímu lyžování. Mým snem bylo tedy studovat tělovýchovný institut nebo stát se tělovýchovným lékařem.

Jste vedený ve víře od narození nebo jste konvertita? Ve víře jsem byl veden od narození, základy jsem dostal v rodině. Svatbu jsme měli v kostele – chvíli po tom, co jsme si v obřadní síni na radnici před zástupcem státu řekli své první „ano“.

Čím byste vylepšil náš Čtrnáctideník? Prál bych si více příspěvků od různých autorů, věk ani náplň není rozhodující, je toho totiž tolik, s čím bychom se měli podělit s ostatními farníky - pestřejší náplň, lepší informovanost o různých akcích a dění ve farnosti. Sám jsem psal jedenkrát a cítím svůj velký dluh, že by to mohlo být častěji. Za sebe slibuji, že se o to pokusím.

Co pro Váš duchovní život přináší zpívání v chrámovém sboru? Zpívat v chrámovém sboru přináší silné zážitky. K největším patří naše „služba“ při Velikonocích, Vánocích a dalších svátcích během roku v našem chrámu sv. Markéty. Když tóny doletí ke kopuli v krásném akordu, pak vše ztichne, chvíle rozjímání - a já cítím blízkost všech srdcí, která bijí jedno pro druhé - a společně pro našeho Pána...

Dojemný je slavnostní obřad na Památku všech zemřelých na místním hřbitově a nejtěžší zpívání je při posledním loučení se členy sboru nebo známými lidmi naší farnosti.

Rovněž nezapomenutelné zážitky mám z cest chrámového sboru do zahraničí, neboť kdo může říct, že si při návštěvě Benátek zazpíval v Chrámu sv. Marca nebo v Padově v Chrámu sv. Antonína?

Jak často přicházíte na mši svatou s nadějí na setkání s Pánem? (A jak často ze setrvačnosti?) Na mši svatou jdu vždy rád. Těším se na kázání, z každého si něco „přinesu sebou domů“.

Máte nějaké oblíbené verše z Písma? Věřím, že Hospodin je milostivý a dobrotivý, shovívavý ke všem, kdo ho milují.

Těšíte se do nebe? Protože věřím v nekonečné milosrdenství, tak doufám, že se tam i pro mě najde malé místečko.

Je něco, co byste nám rád sdělil a my jsme se na to nezeptali? Na závěr slova jednoho moudrého muže ze 17. století, kterými se snažím řídit: „Předpokládám, že životem projdu pouze jednou. Jestliže tedy mohu někomu z blízkých prokázat laskavost nebo dobro, musím tak učinit hned, neodkládat to a nezanedbat, protože touto cestou se už nikdy znovu ubírat nebudu (William Penn).“

Ivo Rešl

Člověk nežije, dokud dýchá, ale dokud dýchá pro někoho.

Pavel Kosorin

